

5. Ако на първия или на третия въпрос бъде отговорено утвърдително, резултатът би ли могъл да бъде различен ако самият потребител се обръща пряко към Б, за да:

- a) замени срещу заплащане за газта празна композитна бутилка за подобна бутилка, която е напълнена от Б или
- b) напълни с газ срещу заплащане композитната бутилка, която е донесъл?

(¹) ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92.

Жалба, подадена на 28 януари 2010 г. (e-mail 27.01.2010 г.) от Република Австрия срещу Решение на Първоинстанционния съд (шести състав) от 18 ноември 2009 г. по дело T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH и др./Комисия на Европейски общности

(Дело C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Република Австрия (представители: E. Riedl, M. Núñez-Müller и J. Dammann, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Република Австрия моли:

— изцяло да се отмени Решение на Първоинстанционния съд от 18 ноември 2009 г. по дело T-375/04 (Scheucher и др./Комисия),

— да се постанови окончателно решение по спора, като подадената в първоинстанционното производство жалба се отхвърли като недопустима и при всички случаи като неоснователна,

— жалбоподателите в първоинстанционното производство да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски както в производството по обжалване, така и в първоинстанционното производство по дело T-375/04.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на член 263, четвърта алинея от ДФЕС. Общият съд допуснал грешка, като не приел, че жалбоподателите в първоинстанционното производство не са нито лично, нито пряко засегнати от спорното решение на Комисията. Всъщност спорното решение не засягало съществено тяхното положение на пазара; освен това одобрената от Комисията обща отраслова правна уредба, въвеждаща схема за помощи, изобщо не водела до нарушаване на конкуренцията, доколкото отпускането на помощите при всички положения зависело и от приемането на индивидуален акт от компетентните органи. Накрая, жалбоподателите в главното производство нямали изисквания правен интерес, тъй като спорното решение на Комисията не било неблагоприятно за самите тях.

По-нататък жалбоподателят поддържа, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на член 108, параграф 2 от ДФЕС. Общият съд се основал на неправилния извод, че в процедурата по предварително разглеждане Комисията е била изправена пред сериозни затруднения при преценката на спорната мярка и затова е била длъжна да образува официалната процедура по разследване.

Освен това според жалбоподателя обжалваното съдебно решение е в противоречие с правилата за разпределянето на доказателствената тежест. Общият съд приел, че Комисията е била длъжна да образува официалната процедура по разследване, въпреки че жалбоподателите в първоинстанционното производство не представили съответните доказателства за твърдените неблагоприятни за тях последици.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение е постановено и в нарушение на член 81 от Процедурния правилник на Общия съд, доколкото се основавало на противоречиви мотиви.

На последно място жалбоподателят изтъква, че обжалваното съдебно решение е постановено и в нарушение на член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, тъй като Общият съд не предприел процесуално-организационни действия, за да провери наличието на релевантните обстоятелства.